

[Karen Højte Jensen]

demokratiet og SF åbenbart, at de kommunale organisationer skal have, hvad de beder om. Regeringens argumenter skal overhovedet ikke tælle, altså i virkeligheden ingen realistisk forhandling, kun at kommunerne skal kunne tage selv.

Primærkommunerne skal fortsat omsætte den aftale i praksis, de selv har været med til at indgå, og som de fortsat finder realistisk. Aftalen er justeret med rammeudvidelse og bloktilskudsforøgelse på 600 mill. kr. både i 1987 og 1988. Den forskel, der er mellem kommunernes vurdering og regeringens, drejer sig alene om 150 mill. kr., og set i forhold til de samlede kommunale budgetter kan ingen vist med rimelighed påstå, at dette vælter det kommunaløkonomiske læs.

Jeg betragter det ikke som overraskende, når S og SF stiller forslag om at fjerne deponeringen for kommunerne. I de lange forhandlinger mellem regeringen og organisationerne tilbød regeringen kommunerne at fjerne deponeringen på betingelse af, at skatten ikke ville stige fra 1987 til 1988. Men varen skulle selvfølgelig leveres først. Dette ville kommunerne ikke – overraskende, da der jo er enighed mellem regeringen og organisationerne om, at hvis de aftalte udgiftsrammer for 1987 og 1988 overholdes, bliver der ingen deponering, og kommuneskatten holdes i ro.

Med det som udgangspunkt har kommunerne selv et betydeligt ansvar for at undgå deponering. Vi mener efter aftalen mellem regeringen og Det Radikale Venstre, at der nu ligger et yderligere signal til kommunerne om, at aftalen skal holdes. Vi vender os klart imod kommunale skattestigninger.

Hvad angår forslaget om midler til AIDS, skal jeg sige, at der ikke for nærværende fuldt ud er taget politisk stilling til indenrigsministerens redegørelse. Vi mener, at temaet skal indgå i forhandlingerne om kompensati- on mellem regeringen og de kommunale organisationer.

Til min overraskelse ser jeg, at S og SF opfordrer indenrigsministeren til at øge de generelle tilskud til primærkommunerne med yderligere 500 mill. kr. Det er jo interessant. Nu er det altså ikke længere nok for de to partier blot at overtage organisationernes krav. Her overbydes Kommunernes Landsforenings krav med 500 mill. kr. Man må sige, at partiernes fantasi kender ingen græn-

ser, når det drejer sig om at øge de statslige udgifter.

Det er selvfølgelig også på denne baggrund, det foreslås at forøge bloktilskuddet til amterne med ca. 2 mia. kr. Jeg gentager gerne, hvad jeg sagde om dette emne ved andenbehandlingen: amterne får et bloktilskud på 11½ mia. kr. i 1988. Niveauet er fastlagt ud fra den kendsgerning, at amterne så kan bevare deres serviceniveau fra 1987 til 1988, og lad mig understrege: uden at skatterne stiger fra 1987 til 1988. Det sidste er den målsætning, vi lægger afgørende vægt på.

Ser vi på udgiftsudviklingen fra 1982 til 1987, konstaterer vi, at den på det primærkommunale område svarer til ca. ¾ pct. om året i gennemsnit og på det amtskommunale område til ca. 1½ pct. om året i gennemsnit. Til sammenligning er den statslige udgiftsvækst, når der ses bort fra faldet i udgifterne til bloktilskud og arbejdsløshedsunderstøttelse, gennemsnitlig ca. 1½ pct. om året. Det fremgår således klart, at specielt amtskommunernes udgifter er vokset de seneste år.

Med lovforslaget sker der ingen nedskæringer i amternes aktivitetsniveau, men vi ønsker en opbremsning i væksten.

Svaret på spørgsmål 92 dokumenterer så i øvrigt det rammebeløb, som amtskommunerne har fået fra 1986 til 1988. Det udgiftsniveau, som amterne ved uændret skat i 1988 skal finansiere, ligger således 1,8 mia. kr., svarende til 5 pct., over det udgiftsniveau, der var rammen om amtskommunernes udgifter i 1986. Der gives med lovforslaget en finansiel mulighed for en udgiftsvækst i forhold til den aftalte ramme på omkring 1,5 mia. kr. eller 3–4 pct.

Det var nyttigt at spørge: hvilke udgifter har amterne så rent faktisk mulighed for i 1988? Der kan jeg henvise til svaret på spørgsmål 93. Selv hvis amterne fastholder den budgetterede overskridelse på 1,6 mia. kr., svarende til 4,5 pct., og viderefører den til 1988, vil der efter aftalen mellem regeringen og de Radikale være luft, dvs. et overskud på 329 mill. kr. De dispensations- og lånemuligheder, loven åbner op for, er inkluderet.

Det kan altså helt klart konkluderes, at amtskommunerne fortsat kan opretholde det højeste udgiftsniveau nogen sinde. Vi afviser de stillede ændringsforslag.